

Dz.U. 1999 Nr 47 poz. 466**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI****z dnia 7 maja 1999 r.**

w sprawie szczegółowych zasad, trybu udzielania i sposobu wykorzystania dotacji przeznaczonych na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia w przemyśle hutnictwa żelaza i stali oraz warunków uzyskania uprawnień, zasad i trybu przyznawania, obliczania i wypłacania osłon socjalnych dla pracowników tego przemysłu w ramach dotacji ujętych w budżecie Ministerstwa Gospodarki.

Na podstawie art. 36 ust. 3 ustawy budżetowej na rok 1999 z dnia 17 lutego 1999 r. (Dz.U. Nr 7, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Dotację określoną w art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy budżetowej na rok 1999 z dnia 17 lutego 1999 r. (Dz.U. Nr 7, poz. 154) przeznacza się na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia w przedsiębiorstwach: Huta „Ostrowiec” S.A., Huta „Stalowa Wola” Zakład Hutniczy Spółka z o.o., Huta „Zawiercie” S.A., Huta „Andrzej” S.A., Huta „Bankowa” Spółka z o.o., Huta „Batory” S.A., Huta im. W. Buczka S.A., Huta im. E. Cedlera S.A., Huta „Jedność” S.A., Huta „Katowice” S.A., Huta „Kościuszko” S.A., Huta „Zygmunt” S.A., Huta „Baildon”, Huta „Częstochowa” S.A., Huta „Ferrum” S.A., Huta „Florian” S.A., Huta „Gliwice” S.A., Huta Lucchini Spółka z o.o. w Warszawie, Huta „Łabędy” S.A., Huta „Łaziska” S.A., Huta „Małapanew” S.A., Huta „Pokój” S.A., Huta im. T. Sendzimira S.A., Huta „Szczecin” S.A.
2. Dotacja jest przeznaczona na dofinansowanie osłon socjalnych wypłacanych pracownikom którzy są zwalniani z pracy, zwanych dalej „pracownikami”, z przyczyn ograniczenia zdolności produkcyjnych, zmian technologicznych i asortymentowych produkcji, restrukturyzacji organizacyjnej, likwidacji stanowisk, oddziałów i wydziałów produkcyjnych – wynikających z programu restrukturyzacji przemysłu hutnictwa żelaza i stali w Polsce oraz porozumienia zawartego przez Ministra Gospodarki z przedsiębiorstwem, o którym mowa w ust. 1.
3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, określa w szczególności skalę i strukturę zawodową zwalnianych pracowników, koszty zmniejszenia zatrudnienia oraz planowane do stosowania instrumenty osłon socjalnych.

§ 2.

1. Dotację przeznacza się na:
 - 1) ustawowe odprawy emerytalno-rentowe,
 - 2) odprawy pieniężne przysługujące na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn

- dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491 i z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1996 r. Nr 24, poz. 110) z tytułu zwolnień grupowych, należne pracownikom przechodzącym na zasiłki albo świadczenia przedemerytalne,
- 3) nagrody jubileuszowe przysługujące pracownikom uprawnionym do odpraw, o których mowa w pkt 1 i 2,
 - 4) jednorazowe odprawy bezwarunkowe,
 - 5) świadczenia na przekwalifikowanie – kontrakty szkoleniowe,
 - 6) jednorazowe odprawy warunkowe.
2. Dotacja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana na wniosek przedsiębiorstwa, o którym mowa w § 1 ust. 1.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:
- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa ubiegającego się o dotację,
 - 2) określenie rodzaju osłon socjalnych,
 - 3) liczbę osób i kwotę dotacji z podziałem na rodzaje osłon socjalnych,
 - 4) imienny wykaz osób wraz z numerem PESEL, które będą korzystały z poszczególnych rodzajów osłon socjalnych,
 - 5) podpisy osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorstwa ubiegającego się o dotację,
 - 6) oświadczenie o wydzieleniu własnych środków na poszczególne rodzaje osłon socjalnych.

§ 3.

Odprawy, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz nagrody, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, są przyznawane w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Minister Gospodarki ustala wysokość dofinansowania tych odpraw i nagród, w oparciu o porozumienie, o którym mowa w § 1 ust. 2, jednakże w granicach wynikających z zabezpieczonej w budżecie kwoty na ten cel i w wysokości nie większej niż 50% kosztów tych odpraw.

§ 4.

1. Jednorazowe odprawy bezwarunkowe są wypłacane pracownikom zatrudnionym na stanowiskach objętych wykazami A i B załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 6, poz. 43, z 1985 r. Nr 7, poz. 21, z 1991 r. Nr 39, poz. 167, z 1992 r. Nr 102, poz. 520, z 1996 r. Nr 63, poz. 292 oraz z 1997 r. Nr 61, poz. 377), z którymi rozwiązano umowę o pracę w 1999 r. na wniosek za zgodą pracodawcy, jeżeli pracownik:
 - 1) nie spełnia określonych w odrębnych przepisach, warunków do uzyskania uprawnień do świadczeń przedemerytalnych,

- 2) oświadczył, że nie będzie korzystał ze świadczeń na przekwalifikowanie – kontraktu szkoleniowego lub jednorazowej odprawy warunkowej i innych form pomocy.
2. Wysokość jednorazowej odprawy bezwarunkowej stanowi równowartość 19, 14-krotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw – dział produkcja metali, za pierwsze półrocze 1998 r.
3. Minister Gospodarki ustala wysokość dofinansowania jednorazowych odpraw bezwarunkowych w oparciu o porozumienie, o którym mowa w § 1 ust. 2, jednakże w granicach określonych w § 3.

§ 5.

1. Świadczenie na przekwalifikowanie – kontrakt szkoleniowy jest przyznawane przez pracodawcę na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, na wniosek pracownika przewidzianego do zwolnienia z przyczyn określonych w § 1 ust. 2, który złoży oświadczenie, że wyraża zgodę na rozwiązanie stosunku pracy po zakończeniu okresu, na który świadczenie to przyznano.
2. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w § 1 ust. 1, kierujące pracownika na świadczenie na przekwalifikowanie – kontrakt szkoleniowy, ma obowiązek dokonywania wpłat składek na ubezpieczenia społeczne – emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe – finansowanych ze środków ubezpieczonego i pracodawcy, a także zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, w tym składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz składki płaconej na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokościach określonych w odrębnych przepisach.
3. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacane co miesiąc, począwszy od miesiąca, w którym rozpoczęto szkolenie, w wysokości równej wynagrodzeniu danego pracownika, obliczanemu jak za urlop wypoczynkowy.
4. Minister Gospodarki ustala wysokość dofinansowania świadczenia na przekwalifikowanie – kontraktu szkoleniowego równą zasiłkowi dla bezrobotnych ustalonomu na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 868, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1112, 1118 i 1126).

§ 6.

1. Jednorazowa odprawa warunkowa przysługuje pracownikowi korzystającemu ze świadczenia na przekwalifikowanie – kontraktu szkoleniowego, który wystąpi z wnioskiem o rozwiązanie stosunku pracy przed upływem 12 miesięcy od dnia przyznania tego świadczenia i po zakończeniu szkolenia.
2. Odprawa, o której mowa w ust. 1, stanowi ekwiwalent za skrócenie okresu pobierania świadczenia na przekwalifikowanie – kontraktu szkoleniowego i jest wypłacana w kwocie równej iloczynowi pełnych miesięcy pozostających do zakończenia 12-miesięcznego okresu pobierania świadczenia i jego wysokości ustalonej zgodnie z § 5 ust. 3 i pomniejszonej o kwotę odpowiadającą 18,71% tego wynagrodzenia.
3. Jednorazowa odprawa warunkowa będzie dofinansowana w wysokości równej iloczynowi pełnych miesięcy pozostających do zakończenia 12-miesięcznego okresu pobierania

świadczenia i kwoty zasiłku, o którym mowa w § 5 ust. 4, obowiązującej w dniu wypłaty tej odprawy.

§ 7.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1999 r.